

Toda, če ne poznamo »izjave« odbora, da si na svoji univerzi želi več žensk (kot je »povprečni« Amsterdamčan verjetno ne pozna), in če samo na sprehodu po amsterdamskih ulicah naletimo na ta plakat s tremi kor-pulentnimi moškimi, ki »izjavljajo« »UvA za ženske«, sploh ni jasno, kak-šen okvir so si avtorji posterja zanj zamislili. Je to (preprosto) slaba šala? Ali ga je treba razumeti ironično, morda cinično, kot metaizjavo nekoga, ki pozna dejstvo, da so na UvA sami moški, in se s tem ne strinja? Obstaja celo (vsaj implicitno) seksistična interpretacija, da vsi ti moški na UvA pač potrebujejo več žensk.

Z drugimi besedami, zaradi premalo nedvoumne postavitve okvira ni dovolj jasnosti, da bi opazovalci lahko (in bi celo morali) rekonstruirali za-devno argumentacijo, kot jo je rekonstruiral Groarke:

»Plakat tako predstavlja argument:

P
↓
S

kjer je premisa P (vizualna) izjava, da so 'vsi trije glavni upravni-ki Univerze v Amsterdamu moški', S pa je zaključek, da 'univerza potrebuje več žensk'« (Groarke, 1996: 111).

Tudi če premiso P razumemo kot nedvoumno (kar pa ni; že zato ne, ker samo dejstvo, da so trije glavni upravniki Univerze v Amsterdamu vsi moški, ni splošno znano), puščica, ki vodi do sklepa S, »Univerza potrebuje več žensk«, ne more biti tako linearna, enosmerna ali monotona, da vodi iz-ključno do sklepa (S). S bi imel lahko tudi precej drugih interpretacij (P pa hkrati veliko drugačnih formulacij), npr.: »UvA ne potrebuje žensk!«, »UvA je seksistična ustanova« in »UvA potrebuje nekaj žensk za boljši videz«.

Veliko primernejšo predstavitev, kako bi lahko brali plakat UvA in kako bi ga lahko interpretirali, bi lahko formulirali s teorijo mentalnih prostorov: